

נשרים - הטובים והרעים

וְקֹוֵי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ. ישעיהו מ', 31
'אם-תַּגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר, וְאִם-בֵּין כּוֹכָבִים שִׂים קִנֶּךָ, מִשָּׁם אוֹרִידְךָ, נְאֻם-יְהוָה. עבדיה א', ד

חוּמָשׁ

ראיתם את אשר עשיתי למצרים ואת אשר על כנפי נשרים נשאתי אתכם והבאתי אתכם אלי. שמות יט, ד

,ואלה אשר יתועבו לכם בעוף לא יאכלו תועבה הם הנשר והעוף והעוף והשקנאי והעיט הגר ויקרא יא יג יח

וְאֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם נֶשֶׁר וְהַשְׁנַחַת וְהַשְׁנַחַת וְהַשְׁקָנָא וְהַשְׁנַחַת וְהַקְּרוֹמָן, דברים יד, יב, יז

יביא עליך יהוה גוי ממרחק מקצה הארץ כמעוף נשר גוי אשר לא תבין את לשונו; דברים כח, מ"ט

כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ, עַל-גּוֹזָלָיו יְרַחֵף, יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו, יִקָּחֵהוּ, יִשָּׂאֵהוּ עַל-אֶבְרָתוֹ: יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ, וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר. דברים לב, יא-יב

שִׁירָה

.שאול ויהונתן היו נעימים ונעימים בחייהם, ובמותם לא נפרדו; מהירים מנשרים היו, חזקים מאריות היו .שמואל ב' א', כג

כספינות מהירות חלפו, כנשר ממהר אל טרף. איוב ט', כו

הַאִם-עַל-פִּיךָ יַגְבִּיהַּ נָשֶׁר, וְכִי יָרִים קִנּוֹ? איוב לט, כז

)מזמור לדוד.(בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה וְכָל-קְרָבַי אֶת-שֵׁם קָדְשׁוֹ. בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה וְאַל-תִּשְׁכְּחִי 'כָּל-גְּמוּלָיו. הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיְכִי. תהילים קג, א'-ב', ה

האם תשים עיניך אל אשר איננו? כי עשר יעשה כנפיים, כנשר השמימה יעוף. משלי כג, ה

עין לועגת לאביו ובזה לשמוע לאמו, עורבי עמק יבחרוה ובני נשרים יאכלוה. שלשה נפלאות ממני .וארבעה לא ידעתי: דרך נשר בשמיים, דרך נחש על צוק, דרך אנייה בתוך ים, ודרך איש עם שפחות משלי ל', יז-יט

נביאים

וְקֹוֵי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ. ישעיהו מ', 31

הנה כעננים יעלה וכסערה מרכבותיו מהירים מנשרים סוסיו אוי לנו כי נשדדנו. ירמיהו ד', יג

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יִדְאֶה וּפָרַשׂ כְּנָפָיו אֶל מוֹאָב: ירמיהו מח, מ

תִּפְלַצְתְּךָ הִשִּׁיא אֹתָךְ זְדוֹן לִבֶּךָ, שֹׁכְנִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע, תֹּפְשִׂי מְרוֹם גִּבְעָה, כִּי תַגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר קִנֶּךָ, מִשָּׁם אוֹרִידְךָ, נְאֻם יְהוָה. הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יַעֲלֶה וְיִדְאֶה וְיִפְרֹשׂ כְּנָפָיו עַל בָּצְרָה, וְהָיָה לֵב גִּבּוֹרֵי אֱדוֹם בַּיּוֹם הַהוּא כְּלֵב אִשָּׁה מְצֵרָה. ירמיהו מ"ט, ט"ז, כ"ב

קַלִּים הָיוּ רֹדְפֵינוּ מִנִּשְׁרֵי שָׁמָיִם עַל הֶהָרִים דְּלָקֻנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ. איכה ד', 19

וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאול לְאַרְבַּעְתָּן וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן: יחזקאל א' י

וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָד פְּנֵי הָאֶחָד פְּנֵי הַכְּרוּב וּפְנֵי הַשֵּׁנִי פְּנֵי אָדָם וְהַשְּׁלִישִׁי פְּנֵי אַרְיֵה וְהָרְבִיעִי פְּנֵי נָשֶׁר
יחזקאל י', יד

וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל גְּדוֹל הַכְּנָפַיִם אֶרֶךְ הָאֵבֶר מָלֵא הַנּוֹצָה אֲשֶׁר לוֹ הָרִקְמָה בָּא אֶל הַלְּבָנוֹן וַיִּקַּח
אֶת צַמֶּרֶת הָאָרֶז. וַיְהִי נֶשֶׁר אֶחָד גָּדוֹל גְּדוֹל כְּנָפַיִם וְרַב נוֹצָה וְהִנֵּה הַגֶּפֶן הַזֹּאת כָּפְנָה שָׁרָשֶׁיהָ עָלָיו. יחזקאל י"ז, ג', ז

בשעה ההיא נמלא הדבר על נבוכדנצר ויגרש מאדם ויאכל עשב כבקר וטל השמים רטב גופו עד אשר צמחו שערותיו כנוצות נשרים וציפריו כטפרי ציפורים. דניאל ד', 33

הראשון היה דומה לאריה, וכנפי נשר היו לו; ראיתי עד אשר נקטפו כנפיו, ונישאה מן הארץ, ועמדה על רגליו כאדם, ולב אדם נתן לו. דניאל ז', ד

אֶל חִכְּךָ שֹׁפָר כַּנֶּשֶׁר עַל בֵּית יְהוָה יַעַן עָבְרוּ בְרִיתִי וְעַל תּוֹרָתִי פָּשָׁעוּ. הושע ח', א

אִם-תַּגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר, וְאִם-בֵּין כּוֹכָבִים שִׂים קִנֶּךָ, מִשָּׁם אוֹרִידְךָ, נְאֻם-יְהוָה. עובדיה א', ד

קרחי וגזי על בני תענוגיך הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך. מיכה א', ט"ז

וקלו מנמרים סוסיו, וחדו מזאבי ערב; ופשו פרשיו, ופרשיו מרחוק יבאו, יעפו כנשר חש לאכול. חבקוק א', ח

בְּרִית חֲדָשָׁה

כי בכל מקום אשר יהיה הפגר, שם יתאספו הנשרים. מתי כ"ד:28

" .ויענו ואמרו לו, "איפה, אדוני?" ויאמר להם, " בכל מקום אשר תהיה הגופה, שם יתאספו הנשרים
לוקס י"ז 37

והחיה הראשונה הייתה דומה לאריה, והחיה השנייה דומה לעגל, ולחיה השלישית היו פנים כאדם, והחיה
'הרביעית דומה לנשר מעופף. התגלות ד', ז

וְלָאִשָּׁה נִתְּנוּ שְׁתֵּי כַּנְפִיּוֹת נֶשֶׁר גָּדוֹל לְעוֹף אֶל־מִדְבָּרָה אֶל־מְקוֹמָהּ שָׁם תִּזְכָּנֶה עֵת וְעִתִּים וְחֶצְיֵ עֵת מִפְּנֵי הַנַּחַשׁ. חִזּוּל י"ב 14

אפוקריפ

וראיתי חלום, והנה נשר עולה מן הים, אשר לו שתים עשרה כנפי נוצות ושלושה ראשים. ואראה, והנה הנשר עף בנוצותיו, ומלכת על הארץ ועל יושבי בה. ואראה, והנה הנשר עלה על טפריו, וידבר אל נוצותיו לאמר, ולא היה עוד על גופו של הנשר כי אם שלושה ראשים נחים, ושש כנפיים קטנות. ואראה, והנה כאריה שואג נרדף מן היער; וראיתי כי שלח קול אדם אל הנשר, ויאמר, ולכן אל תראה עוד, נשר, ולא .כנפיך הנוראיות, ולא נוצותיך הרעות ולא ראשיך הזדוניים, ולא טפריך המזיקים, ולא כל גופך הבזבזני
(ב' עזרא יא:1,5,7,23,37,45)

ויהי, בעוד האריה מדבר את הדברים האלה אל הנשר, ראיתי, וראיתי, והנה, לא נראו עוד, וכל גוף הנשר נשרף עד שהארץ הייתה בפחד גדול: אז התעוררתי מצרת נפשי ומפחד גדול, ואמרתי לרוחי, הנשר אשר ,ראית עולה מן הים, הוא הממלכה אשר נראתה בחזון אחיך דניאל. ועל אלה היושבים בה, בעונשין רב מכל אלה שהיו לפניהם: על כן נקראים ראשי הנשר. והאריה אשר ראית עולה מן היער, ושואג, ומדבר אל הנשר, וגער בה על עוולה בכל הדברים אשר שמעת; עזרא ב' יב:1,3,11,24,31

חנוך

והם החלו להביא חיות שדה ועופות, כך שקמו סוגים שונים: אריות, נמרים, זאבים, כלבים, צבועים, חזירי בר, שועלים, סנאים, חזירים, בזים, נשרים, עפיפונים, נשרים ועורבים; וביניהם נולד פר לבן. חנוך פט:י

ואחרי כן ראיתי בחזיוני את כל עופות השמים באים, הנשרים, הנשרים, העיפונים והעורבים; אבל הנשרים הובילו את כל העופות; והם החלו לטרוף את הצאן ההוא, ולנקר את עיניהם ולאכול את בשרם. והצאן צעקו כי בצרן נאכל על ידי העופות, ואני הבטתי ואקונן בשנתי על הרועה הזה שרעה את הצאן. וראיתי עד שהצאן ההוא נטרפו על ידי הכלבים והנשרים והעיפונים, ולא השאירו עליהם בשר, עור וגידים עד שרק עצמותיהם עמדו שם: וגם עצמותיהם נפלו ארצה והצאן נדמעו. חנוך צ':ב-ד

ולמרות כל זאת, אותם נשרים, נשרים, עורבים ועפיפונים המשיכו לקרוע את הצאן, לצלול עליהם ולאכול אותם: הצאן עדיין שתק, אך האילים קוננו וצעקו. וראיתי עד אשר באו הרועים, הנשרים והנשרים והעפיפונים, וצעקו לעורבים שישברו את קרן האיל ההוא, ונלחמו ונלחמו בו, והוא נלחם בהם וצעק לבוא עזרתו. כל הנשרים, הנשרים, העורבים והעפיפונים נאספו יחד, ובאו איתם כל צאן השדה, כן, כולם התאחדו, ועזרו זה לזה לשבור את קרן האיל. חנוך צ':11,13,16

וביום צרת החוטאים, בניכם יעלו ויקומו כנשרים, וגבוה מן הנשרים יהיה קינכם, ואתם תעלו ותכנסו לחריצי הארץ, ולחריצי הסלע לנצח כחרוטים לפני רשעים, והצפירות יאנחו בגללכם ויבכו. חנוך 96:2

ספרי התנ"ך האבודים

- ?אבל מדוע אמר משה, לא תאכלו חזיר, לא נשר ולא נץ, ולא עורב, ולא כל דג אשר אין עליו קשקשת תשובה, שבמובן הרוחני, הוא הבין שלוש דוקטרינות, אשר היו אמורות להיאסף משם. גם, הוא אומר, לא תאכל נשר, לא נץ, לא עוף ולא עורב; כלומר, לא תתרועע עם אנשים שאינם יודעים כיצד להשיג לעצמם מזון בעמלם ובזיעתם, אלא גוזלים בצורה מזיקה את חפציהם של אחרים, ונזהרים כיצד להטיל להם מלכודות, כאשר בו זמנית הם נראים חיים בתמימות גמורה. אגרת ברנבא הכללית ט':1,4

ספרי גן עדן נשכחים

,וכאשר הביט בו המלך, ויראהו במצב של מחסור, ושערו גדל כשערות חיות, וציפורניו כציפורני נשר וגופו מלוכלך מעפר, וצבע פניו נשתנה ודהה, והיה עתה כאפר. סיפור אחיקר ד', כ"ו

וילך האיקר אל ביתו, ויצוה על הציידים ללכוד לו שני נשרים צעירים, והם לכדו אותם והביאו אותם אליו: ויצוה על אורגי החבלים לארוג לו שני כבלי כותנה, כל אחד מהם אלפיים אמה באורך, ויביא את הנגרים ויצוה עליהם לעשות שתי תיבות גדולות, והם עשו זאת. אז לקח שני נערים קטנים, ובילה כל יום בהקרבת טלאים ובהאכלת הנשרים והנערים, ובהכנת הנערים לרכוב על גב הנשרים, ויקשר אותם בקשר חזק, ויקשר את הכבל לרגלי הנשרים, ויאפשר להם לנסוק מעלה מעט מעט בכל יום, למרחק של עשר אמות, עד שיתרגלו וילמדו זאת; והם עלו לכל אורך החבל עד שהגיעו לשמיים, כאשר הנערים על גבם. אז משכם אליו. סיפור אחיקר ה':10-11

ויקע המלך וישב עם חיקר וילך אל מקום רחב וישלח להביא את הנשרים ואת הנערים, ויקשר אותם חיקר וישלח אותם לאוויר לכל אורך החבלים, והם החלו לצעוק כפי שלימד אותם. ואז משך אותם אליו והניח אותם במקומם. והמלך ואשר עמו תמהו בתדהמה גדולה: וינשק המלך את חיקר בין עיניו ויאמר אליו: "לך לשלום אהובי! גאוות מלכותי! למצרים וענה על שאלות פרעה והתגבר עליו בכוח האל העליון." ואז נפרד ממנו, ויקח את חייליו ואת צבאו ואת הנערים ואת הנשרים, וילך אל מושבות מצרים; וכשהגיע, פנה אל ארץ המלך. סיפור אחיקר ה: 16-18

ויכן המלך את כל אשר לו, וילכו אל מקום רחב; ויבואו לשם הייקאר ובניו, ויקח את הנשרים ואת הנערים עמו; וילך המלך וכל אדניו וכל העיר התאספה, כדי לראות מה יעשה הייקאר. אז שחרר הייקאר את הנשרים מן הארגזים, וקשר את הנערים על גבם, וקשר את החבלים לרגלי הנשרים, ושחררם באוויר. והם דאו מעלה, עד אשר נשארו בין שמים לארץ. סיפור אחיקר ו', 11-12

הו בני! טוב זקנת הנשר מנעורי עורב. סיפור אחיקר 7:48

וְרָץ לֵב יַעֲקֹב בְּשִׂמְחָה, וְנִשְׁרֵי יִשְׂרָאֵל יִעֲפוּ בְּשִׂמְחָה; וְכָל הָעָם יַהֲלֹל אֶת-יְהוָה עַד עוֹלָם. ברית יהודה ד', 32

וְהִנֵּה פָּר עַל־הָאָרֶץ, וְשְׁתֵּי קַרְנֵי גְּדוֹלָה וְכַנְפֵי נֶשֶׁר עַל־גַּבּוֹ; וַיַּחֲוְהוּ לְתַפְשֵׂהוּ, וְלֹא יָכְלוּ. וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיִּפְשֵׂהוּ וַיַּעֲלֶה עִמּוֹ הַמָּרָה. ברית נפתלי ב', ו'-ז'